

Slovíčko: 16. Jsou tu Vánoce!

Požehnané svátky Božího narození!

Slovíčko

Jsou tu Vánoce!

Stalo se to dneska ráno. Bylo ještě pološero když tu najednou světnice plná světla. Že by si přivstali popeláři? Vždycky když se otáčejí na návsi kolem zvonice, prosvítí reflektory celou místnost. Jenže tohle světlo přicházelo jako od východu.

Kouknu se z okna na dvorek a co nevidím! Nad Košťálovem se ranní oblohou majestátně sune

obrovská hvězda. V tu chvíli slyším jak přijíždějí popeláři. Rád je vždycky z okna pozoruji, jak si hbitě poradí s naší plechovou popelnicí. Stačí pár pohybů a než bys řekl švec, zmizí odpadky uvnitř vozu.

Dneska je ale něco jinak. Z kabiny je v tom rámusu lisovaných odpadků slyšet „*půjdem spolu do Betléma, dudlaj dudlaj dá*“ a nedá se přehlédnout, že popeláři mají naspěch víc než jindy.

Prázdná popelnice už je zpátky na zemi a řidič už zařadil, jenže z ničeho nic, jako na potvoru, na malou návěs přijíždějí tři bouráky. Situace se komplikuje jelikož na takovou dopravní situaci není návěs koncipovaná. Stěží se tu vyhnou dva koně.

Popeláři nemohou odjet a tři bouráci se jen tak nemohou otočit. Silnice totiž dál nevede. Tady je konec světa.

Napětí by se dalo krájet. Z jednoho auta vyleze chlap jak hora a jde za popelářem vzadu na stupátku. Něco se ho ptá, nejspíš na cestu, jenže popelář mu nerozumí.

V tu chvíli mi dojde, že jsou to cizinci. Pravděpodobně z východu, slovům sice přes okno nerozumím, ale ten přízvuk, určitě mluví rusky. Soudě podle těch bouráků, budou to nejspíš nějakí oligarchové, kteří si vyrazili na výlet. Asi jim selhala navigace, či co.

Nedá mi to, natáhnu si honem holínky a spěchám před dům, abych složitou dopravní situaci na návsi pomohl řešit: „Ty zajed' autem sem na trávník, ty tady k rybníčku a ty musíš až ke studánce. Neboj, tam se vejdeš, hlavně si neodři auto tady o tu vrbu. Táák, a teď vyjedou opatrně popeláři, pomalu, žádněj spěch...”

Bum! Řach! Popeláři ovšem naspěch mají a dopadlo to tak, jak to dopadnout muselo. Odesl to roh obecní zvonice. Což o to, to se spraví, ale proč dneska všichni ten spěch?

Mezitím už se flotila tří bouráků na malé návsi zorientovala. Auta jsou seřazena pěkně za sebou a připravena k odjezdu. Hromotluk otvírá okénko a volá na mě „spasíbo spasitel“.

Najednou mi to docvakne a všechno mi do sebe zapadne. No jasně! Jinak to být nemůže! Proto mají popeláři, pastýři našich popelnic, naspěch! Proto ti tři králové oligarchové v nadupaných bourácích se stovkami velbloudů pod kapotami!

Bezděky se podívám směrem ke Košťálovu, jestli je tam ještě ta velká hvězda. Posunula se o notný kus dál směrem na Prahu.

Bouráky už pomalu odjíždějí a já za nimi jen stihnu zavolat: „Hlavně se neptejte na cestu na Hradě. Držte se hvězdy!“

Nevím, jestli mě slyšeli, snad ano. Za chvíli jsou všichni pryč. Po modrém nebi potom jen přeletí hejno prozpěvujících andělů a na návsi se opět rozhostí pokoj, klid a mír.

Jsou tu Vánoce. Narodil se Spasitel! Požehnané svátky Božího narození!

P.S.: V příběhu se skutečně stalo jen to, že popelářský vůz urazil roh místní zvonice, a také že jsou Vánoce. Vše ostatní je fabulace.

Ale jen si představte, jaké by to bylo, kdyby to tak bylo, a všichni lidé by měli naspěch poklonit se Spasiteli. Nezbyl by čas na nepokoj, nenávisť nebo harašení zbraněmi. A lidé by se vzájemně neuráželi. Uražený roh zvonice se dá, narozdíl od mezilidských vztahů, snadno opravit.

Nashledanou v neděli na bohoslužbách v Kapli u věžáku!

Váš kazatel

PeČ

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)